

VENTA

30 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 céntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 1.^a
(Buzó baix à la escala)

Surt à llum puntualment
tots los divendres.

SUSCRIPCIO

ESPANYA

Un trimestre 1 pesseta

EXTRAORDINARI

Un trimestre 2 pessetas

LAS SUSCRIPCIONS

se pagan per adelantat

Los pagos poden ferse
se sellos de 15 céntim.
ó en timbres
especials pera periódichs

PERIÓDICH POLÍTICH VERMELL

Lo próxim número será 'l dedicat à la REVOLUCIÓ FRANCESA ab 16 planas de text y de grabats

UN XERRYRE POLÍTICH

Predicant en desert las excelencias del elixir de «Molta-barra.»

14 DE JULIOL

LO MERITING

La Comissió organitzadora ha fet ja casi tots els treballs pera que aquesta reunió tinga tota la importància que l'acte requereix.

Faran us de la paraula deu ó dotze distingits oradors dels partits més avançats, entre 'ls que recordem de moment als ciutadans Danjans, Lirán, Mírmol, Campani, Senatori, Sebè y Vallés y Ribot, aquest últim si li permet son delicat estat de salut.

La mesa estarà formada pel director de La Tramontana, president, y 'ls representants de la il·lustrada francesa *Amis du Devoir* y del nucleo italià *Maçini*, secretaris.

Com lo meeting tindrà caràcter cosmopolita, com ja saben nostres llegidors, se farà us de la paraula en l'idioma propi de cada orador, parlant en quatre ó cinch.

Lo local ahont se celebrarà la reunió será probablement lo teatro de Novetats ó 'l Circo Equestre, anunciantse oportunament ab cartells y anuncis de la premsa local.

S'han adherit á aquest acte després de las publicacions las colectivitats següents: Secció de obres variis de Reus y grupo *El Errante* de aquesta ciutat.

Total: 43 corporacions adheridas.

LO NUMERO EXTRAORDINARI

Atenent indicacions acertadas de nostres favoritzadors, lo número del 14 de Juliol sortirà en lo dia de costum de cada setmana, lo divendres, si be ab la festa del diumenge, y no sortint la setmana entrant més número de La Tramontana que l'extraordinari.

Aixó no obstant, com la feyna que encara hi ha es inmensa, á pesar del molt temps que hi estém treballant, no tenen d'extranyar los corresponsals si 'ns atrassém un xich en fer lo numerós envió que se 'ns té demanat á fora.

Com ja havém dit, lo número será de 16 planas iguals á las de sempre, pero ab tipos nous, magnífich paper y més de la meytat ab magnífichs láminas, de las que no 'm volém dir res, porque esperém que 'l públich las jutji.

Lo número, com també ja tenim dit, valdrá un ral, y estém segurs que tothom lo trobará barat, y 's farà á venedors y corresponsals lo 25 %, de rebaixa, es á dir, lo mateix que s'ha fet ab los Almanachs y ab tot quan s'extraordinari se publica en aquesta administració.

Si algun corresponsal ó venedor de fora vol modificar son pedidó ordinari, pensi ferho abans del dimars de la setmana entrant.

SUSCRIPCIO VOLUNTARIA

oberta per acort dels representants en la assamblea del 16 de Juny á fi de arbitrar fondos pera cubrir los gastos del meeting del 14 de Juliol próxim, primer centenari de la presa de la Bastilla pel poble de París.

Table with 2 columns: Suma anterior, Resp. Hog. Revolucion, Un Revolucionari, Secció de carretera de Barcelona, Grupo Parisos, Societat La Verdad, mecánichs de S. Martí, Grupo 14 de Julio, Un Atro revolucionari, Un Estudiant, Bufiter girapells, P. Filadó, Colegi laich La Verdad, de Sans, J. Barberá, Grupo Siglo XV, Ll. S., Comissió Administrativa del Circulo Obrero Familiar, Suma ptas.

Continúa oberta la suscripció en la Redacció y Administració de La Tramontana, carrer de Ponent, número 3, pis primer, y en lo Centre de Lindepensadors La Llana, carrer de Ferlandina, n.º 10, pis primer.

LO DEBAT POLITICH

Però volen fernos lo favor, senyors parets de la patria, de no carregarnos més los neulers ab aixó del debat polítich, que ni es debat porque son qüestions personals, ni té rex de polítich porque tot son odi?

(No contèixen que 'ls ciutadans paganos estém ja la temps fatiguetats de véuerls fer la pescatera en nom de la nacio per cosas que no nos hi va ni 'ns hi ve?

Creuhen que 'ns importa alguna cosa que en Martos vulga ser més liberal que en Sagastá y Romero més orador que Castelar y López Domínguez més purista que en Cánovas y en Gamazo més proteccionista que en Girona d'estancos y totis plégats més informals, ambiciosos y despòtas que la mare Política que 'ls ha parit?

No, senyors. Res de tots aquesta qüestió de comparses y comarses que vostés resonen interessa al poble productor, tip, cansat, aburrít y convensut de lo que son tots vostés y las sevas ideas, si es que tal nom se pot donar á la ambició de poder que á tots los monárquichs domina.

Y com aquesta cosa no val la pena per més, fem punt y apart y aném per un altre.

LA PREOCUPACIO ANTI-MASONICA

Acostuman certs periódichs obrers, quan combaten algunas ideas de sos colègas y sempre que tenen oportunitat, insinuar lo fet de que son contrincant ó contrincants son masons, es á dir, associats á la censura la qualitat masonica del adversari.

No entrarem en aquest moment á defensar la Masoneria contra aquestos atacs insidiosos; volém soizament defensar lo dret que té l'individu á esser masó si aixís li plau ó li dictan sa conciencia y sa voluntat.

Com anarquistas reivindicuem principalment aquest dret.

Perá l'anarquista, que no reconeix autoritat humana ni sobrenatural, no pot tindre cap valor lo passió, la preocupació ó la intenció malévola ab que un qualsevol prete llenar una excomunió.

L'anarquista es son propi Deu, son rey y son jutge, y tots los que 'l volen inspirar, manar y jutjar, fora dels que disposan de la forsa bruta, perden lo temps miserablement.

En virtut, donchs, de nostre incontestable dret son masons, y creyém que 'l que á aquest dret oposa dificultats ab un procediment calumnios es un autoritari que també usaria de la forsa si la tingués á sa disposició.

Lo fanatisme ha sigut sempre enemic dels masons: en los temps passats la teocracia y las turbas católicas; avuy, alguns revolucionaris de petit caletre que volen constituir-se en directores de la Revolució, sense tindre en compte que lo que es tan sublim com la justicia, tan inmens com la llibertat y tan hermós com la felicitat humana, no pot cabre en lo cap de un sectari exclusivista.

Son anarquistas per convicció y masons porque, després de cumplir nostres debers revolucionaris, volém aprofitar además las energias masonicas.

Tal vegada se 'ns diga que incurrim en contradicció: lo qui ho digui que no ho probri, que no ho probará, y podria succehir que allavors demostréssim á algun contradicció que mentres ell s'entregava á la ociositat, al recreo ó al vici, nosaltres empleavem lo temps en fer respectar l'anarquia y las aspiracions proletarias devant de personas il·lustradas á las que d'enemics ó indiferents torném en simpátics ó admiradors.

Fem pública aquesta reivindicació, no per lo que individualment nos interessa, sino porque creyém que 'ls que 'ns atacan per nostra qualitat de masons jutjan als treballadors lo suportament inconscient perá deixarse influir en determinat sentit; creuhen que 'ls treballadors son encara massa fácil d'enmollirse á vils influencias y mesquinas ambicions. Per aixó nostres denunciadors, en lloch d'ofendrens, soizament logran posar en evidencia sa petilesa.

Consti perá inteligència dels periódichs aludits y dels treballadors á quins hagin pogut inculcar la preocupació anti-masonica.

UN ANARQUISTA M. M.

CARTAS DE FORA

Alcover 1.º de Juliol de 1886.

Amich Director: La deu estar enterar, per la Olímpica rebuda que han tingut á Tarragona y á Reus los que cap la portaren, de la romeria que ahir tingué lloch á l'ermita del Remey en aquesta població. Lo remat se componia de uns cinch mil caps, en sa majoria ovelles y cabras, bastants bolls (capellans) y no pochos creacions de pel que anaven per adorar á la verge del seu remey.

D'arribada se dirigiren á la fábrica de llana clatellada á pendre la bacada mistica; mes arribavan tan femolencos, que posats á engolir angustiosas sagradas acabaren primer lo pa que la gana, puig fallaren més de mil bolls, lo que s'haureu arreglat ventosament, á voler lo rector, repartit lalls de patata, porque la sab void que boca de católich es boca de lloch que tot s'hu empassa sense cap escrupol, puig que mira las cosas ab los ulls de la fe. Desde allí se encaminaren á la ermita tot brament ó belant lo sac del infero, bram de Satán y altres desahigos carcatólichs per l'actú, se donaren també vietas á la unitat dels que tenen ofici, al Papa-masó y al bestior de Ricardo; començant ab aixó lo jorn en que van amagar l'ou. Uns pochos necedals que s'havien disfressat de cartí, començaren á donar vietas á Nozal y á Sarda y Salvany, crics que merequeren lo despreci y callada per resposta dels deutes que demostraren esser una mento crederos. Veyntú alguns joves donaren alguns crics de Viva la República y viva la llana! obtenint lo mateix resultat; es á dir, que tenint gana de ballar los hi va fallar musica.

Durant los sermons, de incensetas contra la República francesa no 'n vulgan més, y de apostrofes contra la llibertat demòcrata. La mansuetud que demostraren de pujada canbió á la balada, puig no sé si atribuyeron als tremendos bolls que portaven, feyan també una bota com á salts. Tots se esbravaren mentre que 'ls vells, com una horda de bárbaros (ó carlínas) invadiren la iglesia ahont hi hagut alguna disputa y alguns crics aclamant al bramador sagrat, las ovelletas més joves invadiren las salas de ball y 'ls creacions las casas de lloch, ahont se jagaren las pelats y fias los pelis (última de no portar llana).

Per lo que toca al poble, pensó que lo millor era esquillosos de butaca tot lo possible, deixant á Tarragona y á Reus la molestia de curiallosi la cascadura aplicantlos bonas fregas de palo santo. A rébrels y á acompañarlos no anarem més que l'rector y un capellá acompañats de un número scasó de personas (?) no arribavan á vintich.

Respecte lo que deya La Campaña de Gracia de mossen Talons, ha resultat una angustia, puig no sé si hi vist en forat ni en finestra. Segons se diu, pondré part molt activa en la próxima de necedals que están preparant los pobles de Valls, Montblanch y la Selva, dissidents en aquesta ocasió. Si 's porta á cap, sembla que las fregas començaran aquí dalt mateix, á qual objecte ja s'está fent gran acopi de varis de freitas que s' repartiran junts ab uns rotaris de patates ahont se anunciará oportunament.

Al pujar al tren per marxar, un mossen Tarragó de Tarragona, mostrava tanta quimera de cap de delegació 's quedés en terra, y tanta manya 's dava en posar-sehi lo mà al... pujassin per ajudarlos á pujar, que ell sonre que se 's adonsa se quedá sense asseicno ni lloch ahont colocar, tinguent per fi de ferho en lo retrero. (Duplo si entes s'hi havia amagat alguna cosa. Tal vegada havia de fer sas feynas, pobre home).

No repari en estampar aquestas veritats puig no es fácil fin la passió lo que ab aquell termó gionés fet á Alzar que equivocadament digueren que era lo rector sent un capellá conegut per mossen Isaac, vingent aquell en aquesta redacció y d'hiñtíhich: «O'm justifican aquest escrito ó 'l hi obro 'l cervell!» paraulas textuals venientes voad precitat á rectificar. Conech al rector y conech á vosté, no se 'm acot res més que preguntar: «es aixó veritat?» (1)

Sens més, me repetexo de vosté segur servidor y amich

Per TORRAT

Cellbató 1.º de Juliol de 1886.

Molt Sr. vermell y enofrat Director: Vaig á relatarli un fet, que prova d'un mode evident que las prácticas religioses, per al soles, se bastan y sobran pera moralisar á las presents y futuras societats.

Lo dia 2.º del passat Juny, en la plasse d'aquest poble y hora en que sortia la gent de missa major, lo duayó del Casino de Dalt, creyent sens dubte que aixó de la justicia es cosa passada de mode, las empreguént no tromptada soca contra un infelicitat jove, que segurament no s'esperava tal rajada de caricias, en un lloch tan públich y casi casi semi-segret.

Mes com la Providencia procura senyalar á tot mortal un camí de salvació, toca 'l cor del cafeter, y aquest, arreplett del paperot que havia desempenyat, en la tarde del mateix dia y ab motiu de la profesa de Corpus, s'agarró ab una barra de talam y allí fent sombra á ne 'l Seu Amo, que d'un mode tan miraculós havia cambiat los seus instints de fera per altres de massa ovelle ab llana y tot.

Deu 'l illumini com á son S. S.

S. F.

Manresa 2 de Juliol de 1886.

Estimat Director: Dispenai si aquesta vegada no li he posat en coneximent la sortida á Montserrat de las gotoneras misticas, ó més ben dit, sèntas y piadosas germanas en Jeacurrit. Aquestas diuhen que pertenixen á la tercera regla domèstica, mes com un hom es tan curt de... números, y més en aixó de las reglas de casa, francament, m'hi veig entortolligat.

Donchs, si senyor, lo dia del veient pescador, quan lo sol la lluminava l' ganyó ab sa requietosa claror, cap á la montanya dels misteris faltan pelegrinas, ab las peti-

(1) No senyor: (Nota de la Redacció).

nas notícies, algun escaradente per lo que pugan presentar, y lo demás ja somiat quan siga hora.

Com aquests classos de socialistes son un poch més mandats que 'ls mandats, los crims de viva la Inquisició, las bonas y altres coses, han quedat de relleu, regressant a las focas a nostra ciutat tal vegada per temor de que lo públich, al contemplar la extravagancia de sas festinias, co' escalfés una rialla. Res tenim més segur.

Lo dijous passat, quan la professió era a la Plaça de 'n Creus, en una de 'nos dret, feya son curs sense descobrir, mes al adonar-se un tall abas, dets de la colla y ab aquella imprudencia propia de un capella mal educat, s'empren, y gesticant algunas paraulas del repertori breu, li treu la gorra ab una arpa. Al veure lo ciutadà escarot d'aquesta manera, y, a pesar de que 'l ruc negre té moltes carnicerías, de un maitegot ja me 't de grapes per terra, y segurament li hauria parat mal si ab los crims del imprudent no haguessen comperat municipal, capellans y personas per calmarlo. Ab pocs advertencies com aquestas aviat saberia la llanó!

També a tres subscriptors de La Tramontana, al sortir del treball, lo dimars, tingueren de fer alto en la Plaça del Olin, y en trayent-se la gorra, com es natural, un senyor que 's titulá jutge de pau, los tragué ab tota la imprudencia. «Vamos, que si es veritat, se li podria fer un regal de garrafes, bist de moro y palla!»

Los que diuhem que sols tenim paraulas contra la gent de sentena se equivocan; mes con los actes de censura son moltíssims més que 'ls de aplauso, res té d'extrany que sempre tinguem de fer la mateixa, y en prova de la nostra imparcialitat aquí va una mostra:

Lo vicari de Rajadell, al tenir noticia de que 'l forner de dit poble estava malalt y veient que la familia quedava reduhida a la miseria, cada dia després de las sevas obligacions se posa a la pastora y treballa las fornedas necessarias fins que 'l malalt pogué ferho ell mateix. Actes com aquestes sempre serán aplaudits per La Tramontana y en particular per son corresponal

LLAMENCH GARILLÉ

Ripollat 2 de Juliol de 1889

Apreciat Director: Lo Noy de Tona y en Tamborella d'aquest public continúan divertintnos, porque sembra que fan companyia baix la rebó social de Farmacia de la Veje miraculosa de Ripollat, fent 'l un de curandero y l'altre de confeccionador de cataplasmas libelital-carcatolicha y cosa-soltes. Tinch que dirlos que 'ls ditres pensadors no durim a la palla ni a la llana dels seus castells, y que potser que 'l tret los surti per la culata. Y prou per avuy. Si acás consé, ja li tornarán un altre dia.

LOS LITURGICANOS

Es tant lo que tenim en cartera y tant lo que havem rebut d' originals pel proxím número extraordinari, que 'ns es de tot punt impossible poder comploure ni a una décima part dels que 'ns han enviat traballs.

Y com per altra part nostras sempre innumerables y ja fa temps extraordinarias ocupacions pel número proxím nos han impedit contestar detingudament com desitjavam tanta correspondencia, supliquem a nostras favoreixedors nos dispensin aquesta que podria semblar falta d' atenció y que no es més que excés de feyna. A tots agrahim la bona voluntat, igual als que 's invertarem alguna cosa com als que no ens es possible encabirlos res.

També La Campana de Gracia publicará un número extraordinari celebrant la fetxa del 14 de Juliol.

'Diantre de Campana' Qui havia de dir que tornés a sas antigas ahicions revolucionarias celebrant un desbordament del poble, un acte ilegal en tota la extensió de la paraula, ella, la partidaria de la política sensata y d' ordre del protector de la monarquia D. Emilio Castelar! Consti que 'ns alegrém moltíssim d'aquesta millora en la salut revolucionaria de nostre apreciat colege.

Y que 'ns plaurá molt veure com s' ho manega pera cremar un ciri al possibilisme y un altre a la presa de la Bastilla.

Grandiosa fou la manifestació que va celebrar-se a Girona lo passat dissapte per l'acte del traslado dels restos de Ferrandiz y Bellés a la nova tomba construhida en lo cementiri de aquella ciutat pera tal objecte.

Lo gobernador civil no permeté fer los dis-

courses dintre la necrópolis, tement tal volta que no hi hagués una sublevació de difunts. Mes ab tot van ferse en una arboleda vehina, y regnó gran entusiasme.

Qui honra als mártirs de la llibertat honra las idees que professa y s' honra ell mateix.

Una gran reunió anomenada anti-esclavista s' ha celebrat a Barcelona presidida pel senyor bisbe y formada per casi tots los més grossos ricatxos y católics d'aquesta capital.

«Que diuhem, que ho troban extrany?» Donchs jo no: se tracta d' abolir la esclavitut... al Africa.

Y donchs que 's pensavan? Aquí continuaran esclavissant tant com puguin al jornalero y vivint de la seva suhor.

Com que aquest es l'únic medi de que disposan pera viure honradament tous los capitalistes.

Los infelissos que serveixen de conductors ó cotteros en las companyias dels tranvías de Barcelona, tant se valdria que prenguessin mitja arroba d' acir prüssich abans de solicitar lo empleo, ó que després de tindrel fessin rebentar cent quintars de dinamita al costat del dit xich del peu esquert del director y de cada un dels grans accionistas de cada companyia.

Dihém aixó porque de la via de Gracia y Circunvalació, que sempre s' ha distingit per las bonas ganancias dels ganduls accionistas aixis com pels maltractes als diligents treballadors, s' acaban de despatxar vuyt ó deu conductors pel delicté d' haver gosat reclamar una petita consideració en son treball per motius de salut.

Aquesta indecencia burgesa no té de fer més que ensenyar als empleats dels tranvías que mentres no pensin seriament en associarse pera contrarestar los atropells de que son victimas, may veurán tractats com persons, ni may podrán donar un que sentir a sos butxins.

Y a proposit de tranvías.

La magnánima reconsegada empresa anteriorment anomenada no admet més que duas pessetas diarias en calderillas a sos conductors en pago dels assientos.

De modo que entre las gangas dels cambis de calderilla, las monedas falsas, l' uniforme, lo dipósit, etc., val més rebentar que ésser empleats de tals empresas.

Lo diumenje proxím al matí tindrà lloch en lo Circo Equestre lo meeting del sufragi universal, la llibertat religiosa y la ensenyansa primaria gratuita y obligatoria, que ja no 's demanará al govern, com era lo primer proposit, gracias a la reunió preparatoria que 's verificó lo passat diumenje.

A la tarde del mateix dia lo grupo italiá Martini donará en lo Centre Federalista una conferencia en honor de Giordano Bruno, honrant aixis la memoria de son compatriota victima de la Inquisició.

Desitjem éxit a abduas reunions.

Nos escriuhem de Gallifa que volent la fabrica nova seguir las petxadas de la vella en voler alavorir la societat toca-son del Carme, pera que, dormint los obrers, sia més fácil la explotació en gran, ha provocat un conflicte ajudada del excabecilla Galcerán y algun ensotant.

Bueno. Que conservin bona memoria 'ls obrers d' allí, per quan nos toqui la nostra.

Una llarga carta de Barcelona publico lo darrer número de El Socialista, de Madrid, pretenint contestar lo que diguerem al anomenat partit obrer d'aquesta ciutat quan cometé la burrada d' enviar representants a una reunió pera protestar del meeting del 14 de Juliol.

Com al autor de la carta li deu encara coure la lliga de la gran planta que va fer aquell dia, no es extrany que comensí embusterçant los fets y acabí personalissant la qüestió pretenint maltractar a nostre director ab los noms de masó, democráta, anarquista, representant del Mutin y federal a ratos ¡¡horror!!), cosas que, vamos, si no té res més per dir, tant se valdria que 'ns digués cul d' olla, que faria més efecte.

Vegi l' esterebit corresponal si pot explicar ab un dit de seny la lògica de protestar un

partit (y tan partit!) que 's diu socialista d' un site cosmopolita y revolucionari; miri també si pot ferms entendre la procedencia d' enviar delegats a fer protestas allí ahont sols se demanen adhesions, y llavors potser trobará qui cregui que van fer algo serio sos amichs de Barcelona.

D' altre modo no lograrán més que ferms riure ab sas pallissadas los taraguistas de la qüestió social.

Per descuyl involuntari, y sempre per culpa de nostras avuy multiplicadas ocupacions, no aniciarem oportunament los exámens de la escola laica de Sallent, que 's celebraren los dias 29 y 30 del passat Juny, y que creyém haurán estat lliuhits com correspon a tan pintoresca y adelantada vila.

Una rableta més al doctor de má esquerra, que ja no menja coca encrucada com quan va fer lo viatge De Sallent a Igualada y vice-versa.

Miris, senyor alcalde de Sant Celoni, que varios nosrs vehins me diuhem que es un escándol lo modo com vosté té abandonat lo carrer de Sant Roch y altres milloras molt convenientes per la vila.

Miris que 's queixan ab rahó; miris que ja es hora de que no tornin a surar bressols en una cuyna pel més petit ayguet, y miris que a sants y a minyons... sobretot als minyons, si se 'ls promet una cosa se 'ls ha de cumplir.

Fará que no tinguem d' ocuparnos més de vosté?

L' amo del Molí Xich de Capellades demaná a uns obrers paperers que durant aquestas darreras festes li fessin tres ó quatre jornals extraordinaris, pero ab paga ordinaria.

Aceptaren tres individuos, y la primera festa al matí se presentan a las quatre a la porta del molí y truca que trucarán. Quan al cap de duas ó tres horas de trucar estigueren cansats, se n' anaren. L' amo se 's havia rifat, comprometent los traballs y donant ordre de no obrirlos las portas.

No sabem aquí que admirar més: si la falta de criteri dels obrers en avenirse a tal treball ó la poca llatxa del fabricant pera burlarsen d'aquest modo.

La redacció de El Eco de Toneleros nos la constar que no fou la Federació de Boters la que estigué representada en la reunió de representants pera organisar lo meeting de la presa de la Bastilla, sino la redacció del citat colege.

La circumstancia de set El Eco de Toneleros lo periódich oficial de dita Federació obrera nos feu sens dupte equivocar lo concepte, que avuy aclarim com correspon a petició dels interessats.

«Si voléu mal a un gos diguèu-li que es rabidó.»

Sols de pensarhi me 'n rich; encara sembla que ho veig: la mare quan ara xich me deya meo, bonich, i ara 'ns diuhem que so' llig. Tinch camissas y algun tal que jo mateix m' hi guanyet, soch del partit federe, y per avuy 'l meu mal me diuhem decamissat.

M' agradan y no m' hi caso las dones del meu vehinat; la mare via ja 'n' traco donchs porque no m' hi proposo diuhem que soch apocat. Tinch prudencia, sobre tot al veig res de contrabando, mes un bon fe jo que pot, al' avoy diuhem que soch un gran matlatas callandó.

Trovantme un xich malament, corrent en busca d' un matie que m' ordoná 'l agrament; veig dir: «Passa!» y al moment sento que 'm' traccion d' heretie. Avant donchs y donchs ab una talona alta y torta, caygué estride d' esguena; l' aplego jo, y per ma pena me diuhem que asacco morta.

Vaig deixá 'l partit antich, jo veig que amosa atre! y ara no falta un amich que ve vamentant mon fatich dihentme cara-giral.

M' han dit llig, decamissat, matlatas callandó, heretie, que asacco morta, apocat, y per fi, cara-giral. Tinch sort que m' ho poso al fetje!

DESCALFORJAT.

Se n'ha pregat la inserció del següent escrit:

EL GRUPO ONCE DE NOVIEMBRE

A TODOS LOS INDIVIDUOS, INDIVIDUOS, VARIOS, GRUPOS Y SINDICATOS ANARQUISTAS

Constatado este grupo para trabajar por el adelantamiento de la Anarquía, y siguiendo la denominación del *Once de Noviembre* para honrar permanentemente el heroico sacrificio de los mártires de Chicago, ha concebido, para conmemorar la inolvidable fecha del 11 de Noviembre de un modo útil, celebrar un *Certamen Socialista*, que sea digno correlativo de las manifestaciones revolucionarias que se efectúan.

El desarrollo que toman las ideas emancipadoras; el movimiento anárquico-revolucionario que se observa en todas las regiones; la agitación creciente que conmueve a la sociedad presente; el prestigio de próximas y profundas perturbaciones; el declinamiento de la burguesía y el levantamiento de las huestes trabajadoras; el inevitable acercamiento de la Revolución Social, en fin, nos obliga al estudio concienzudo del problema social, nos precipita a descubrir las soluciones de todos los puntos importantes que integran la libertad, la Emancipación humana.

Bajo este punto de vista, podemos prestar un gran servicio a la humanidad con el *Certamen socialista* que iniciamos, y para cuya realización contamos desde luego con la cooperación de todas las colectividades anarquistas.

Al efecto, invitamos, por medio de esta circular, a todos cuantos se interesan por la más justa de las causas, a que nos manifiesten su conformidad con este propósito y las observaciones que se juzguen más acertadas para el mejor éxito del concurso.

Además, rogamos a todas las agrupaciones propongan los temas que consideren más convenientes, así como indicar si se hallan dispuestas a ofrecer algún premio.

Encarecemos la pronta y satisfactoria contestación de los grupos, porque es escaso el tiempo y precisa aprovecharlo.

El grupo *Once de Noviembre* se constituye en comisión organizadora del *Certamen*, y así que haya recibido suficientes adhesiones, se dará publicidad inmediatamente al cartel-convocatoria, con sus correspondientes bases de concurso.

Salud, Anarquía y R. S.

ONCE DE NOVIEMBRE.

Barcelona, 10 de Junio 1886.
Nota.—Las comunicaciones diríjanse a la Administración de *El Proletario*, San Olegario, 2 Barcelona.

CANTARELLAS

Las donas que van a missa las comparo als mistos d' esce, y 'l clero vom que es la manna quan més bufa més s'encenen.

Entre 'ls més catòlics trobo dos caràcters de personas, uns que semblen homes burros y altres que son burria homes.

Molts son los qui 's donan infules que ab oracions tot bn alcansen, y si han de viatjar s' emportan la pistoia a la butxaca.

Si fos permès això 'l clero ó aplaudirlo quan predica... ¡quins xiulets per las iglesias! ¡llavors si que iria a missa!

He vist al clero catòlic confessor de dos maneres quan son noyas molta pausa, quan son guetas molta pressa.

Tots los qui al Estat tributari ni dret tenen a queixarse y 'l clero que es lo qui cobra es lo lloro que may calla.

J. ESPUNYA RIBOT

Per la carta que ja va en lo lloch corresponent veurán nostres lectors l'èxit de la romeria a la ermita del Remy d'Alcover l'enemà del dia de Sant Pere.

Mes si divertís lo que feyan los pelegrins devant del seu Remy, era cosa de llastima lo que 'ls passà a Reus y a Tarragona, abont trobaren la Enfermetat llanera que 'ls arrastra.

Sortiren de Tarragona a las cinch del mati altius y fent brometa ab tothom que trobavan. A tal grau ho arribava 'l humor, que un capellà s' arremangà las faldillas negras y ensenyà la fesomia trasera dels pantalons als que se 'ls miravan.

A Reus se 'ls uniren los pochos llanets que conta aquella esquiladíssima ciutat y un bon número de liberals tranquils que cantavan *La*

Marsellesa responent al *Ruja el infierno* dels romeristas.

En la carta d'Alcover ja 's detalla la estada en aquell poble. Mes lo divertit fou lo retorn.

A la Selva baixaren ja tres ó quatre pelegrins, y a crits y a xiulets foren acompanyats a sas cases.

A Reus y a Tarragona ja fou altra cosa.

En lo tren correu que venia de Lleida ja 'ls esperavan en totes dues ciutats, mes en ell no hi anava més que la vanguardia, que sols va rebre una petita ovació comparada ab la grossa.

Cosa d'una hora y mitja després arribà la columna llanuda, y allò fou entusiasme. A Reus ja baixaren acompanyats dels que 'ls havien anat tot lo dia fentlos la guitxes cantant *La Marsellesa*, y tan bon punt se vege un motro de pelegrí començà la gran xiulada. Un capellà crida ¡viva la religió! un altre va a cridar ¡viva Carlos...! y no ho pot acabar; una pluja de pedras li fan bòllet de la teula y li posan lo terrat a punt d'haverhi goteras. Los cants de *La Marsellesa* ofegam als pelegrins, que corren a refugiarse al *Centre Catòlic*, abont pretenien celebrar una vetllada en commemoració de ter disset anys que 'ls carlins entraren a Reus per sorpresa y 'n foren tres a tiros deixanthi 'l cabecilla Francesch, y 'l poble corre allí a protestar d'un modo que no deixava estar gayre tranquils aquè que fan veure que 's refian de Deu.

Intervingué després 'l alcalde ab la policia y 'ls municipals, y no 's pogué apaciguar lo conflicte, tenint d'intervindre luego la Guardia civil pera no fer matadero de bens la via pública.

Y lo mateix ó poch menos succehí a Tarragona, que aquesta vegada ha demostrat que son romanos que estiga dominada per la gent de iglesia, puig feren tan brillant recepció als pelegrins com los mateixos reusenses, que sempre han tingut fama de ser gent del llamp.

Romeria sense tiberi místich va fentse ja imposable en los pobles civilisats.

Se continuará.

Entre moltes escenas cómicas de las professions de Corpus, val la pena de mencionarne una que passà en nostra ciutat y de la qual encara cap periòdic se n'ha fet eco.

Succehí en lo carrer del Dormitori de Sant Francesch, que, durant lo pas de la profesó de la catedral, alguns tiravan céntims a la profesó, y vetajué als profesionayres de bigotis per terra y clavantse cada pinya que cantava 'l credo pera arreplegar alguns sentiments.

Alguns ganfarons besaren las pedras, varias atxas anaren per terra y tots los escolanets quedaren bruts de tirarse demunt de las monedas.

Algun arreglador prou repartí cops de vara que a la custodia li parlavan de tu, pero 'ls devots preferian més arreplegar céntims y rebre que no pas fer sa regular via.

No 'n faltaria d'altra sino que això 's fes costum pera acabar de divertir las professions.

Vinguim aquí, senyor vicari de Santa Maria del Taulat de Sant Martí de Provensals: ¡què li importa a vostè que la seva antiga coneguda Maria Roig vagi ó deixi d'anar a la iglesia? ¡no es la casa de Deu la casa de tots... los tocats del bolet? ¡perqué, donchs, la vol treure de la iglesia preteixant que *li espia las confessions*? ¡tan llepissosa son las ceremonias que vostè fa ab sas més passadoras penitentas a la gabia, dels pecats, que ja no pot veure a la Roig perque passa dels quaranta!

¡Ah! y moderis en allò de dirli tant y tant *deshonrada*; vostè podrà saber si ha estat part *injurada* en la qüestió; mes recordis que la injuria no admet però, y que podrian donarli un que sentir...

Y que *LA TRAMONTANA* no planyerà treureli 'ls drapets al sol.

Queda avisat.

Lo buflo negre de *Fulleda Pau dels Matxos* ha obligat a una pobre viuda a vendre un burro que tenia pera pagar los funerals del seu difunt marit.

No ha sigut mala *burrada* la que ha fet la viuda.

Nos escriví un feligrés de Sabadell preguntantnos que deu passar a las monjetas rênegas de la Divina Pastora d'aquella ciutat, per quan reben moltes visites a deshora de corbs negres

que entran, no pel devant, sino per una porteta amagada del darrera.

Bueno, home; seran certes necessitats que 'ls hi obligas. ¡Vaya un tafaner!

Esercicis espirituals, per exemple, a fi de barrejar... la fe.

Mentres passejavan la custodia per Sant Celoni lo dia de Corpus s' atanaren a la iglesia varias eynas de cavar la fe.

Com aquestos sants may vigilan!

També a Sant Celoni, lo dia de Can Joan, lo rech-tort va posar a deu céntims las cadiras en la funció del mati, y molts feligrés se declararen en huelga de seure al saber la puja de preus.

Totas aquestas cosas nos ajudan a nosaltres a esquilur llana clatelluda.

¡Què ha passat entre las *hicas* de la Maria de la Pobla de Claramunt que tan grossa cerracina 's mogué lo dia de la festa per anar a confesarse! ¡com es que las noyas van alinyantse de la iglesia com ovella que fuig de llop!

Misteris son aquestos... que no se si hi té res que veure 'l de la Encarnació.

RETALLS MÍSTICHS

Digam sino, café ó moro, digam estefa, si 't pliu; pero no 'm tracts de frare Margaridona, això may.

Per a ser un bon rector tres coses s'han menester: tenir grossa la nevada, defensat ab trabuch la fe y cuydar que 'ls feligrés tingan prou llana al clatell.

Aixerida com un péso, rosa com un raig de sol; quina estona tan fatigosa! ¡deu passà ab tu 'l confessor!

J. BAUCELLA PRAT

XARADAS

—Hu dot! portam la *dos* hu.
—Per qué hu prima, abont se 'n va!
—No t'importa res a tu, això es massa pregunta.

EMILIA

—Segon tres no sé que ho fa que la *Tot* se 'm mostra hu prima, puig fins un mot m'escatino, ¡ni menos me vol parlar!

ANTONY DEL CORRAL

TRENCA-CLOSCAS

AUNA VILAR

Combinar ab aquestas lletres lo titol d'una popular sarsuela castellana.

MISTER TOUT

GEROGLÍFICH

X
ROSA
R
ISLAS
BATI

UN GANERY

SOLUCIONS

À LAS GABRIEL DEL NÚMERO PASAT

ANAGRAMA:—CORTE, CRITO.
TRENCA-CLOSCAS:—Lo Mas perdut.

Barcelona.—Tingueu LA ACADEMIA, Road de la Universitat, 6

DE SALIENT A IGUALADA Y VICE-VERSA

Viatje misteriós d'un rector y una donzella
Preu UN ral

LA REVOLUCIÓ

POEMA EN TRES CANTS

original de J. Llunas é ilustrat per Moliné.
Preu DOS rals.